

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 177
din 26.04.2023

Dosar nr.: 2/2019

Petiția nr.: 24/04.10.2019

Petentă: Societatea Omnes Asistent în Brokeraj

Reclamat: Unitatea Administrativ Teritorială-Municipiului Târgu Secuiesc

Obiect: petenta reclamă posibilă discriminare prin emiterea a două hotărâri de către Consiliul Local, prevederi care conduc la discriminare între persoanele fizice și persoanele juridice, precum și o discriminare între persoanele juridice din categoria I, respectiv categoriile II-IV.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

1. Societatea Omnes Asistent în Brokeraj SRL, cu sediul în Brețcu, [REDACTED] Jud. Covasna

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părților reclamate

2. Unitatea Administrativ Teritorială-Municipiului Târgu Secuiesc cu sediul în Târgu Secuiesc, Piața Gabor Aron [REDACTED] Jud. Covasna

II. Procedura de citare

3.În temeiul art. 20, alin.4, din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 24/18.02.2019 și 804/19.02.2019, a citat părțile pentru data 18.03.2019.

4.Totodată, prin intermediul adresei 24/18.02.2019, petentului i s-a pus în vedere ridicarea, din oficiu, a excepției lipsei calității procesuale active, raportat la domeniul de aplicare al faptelor ce pot fi analizate și raportate la prevederile OG nr. 137/2000 (fila 95 la dosar).

5. La termenul stabilit pentru audieri, părțile au fost absente.

6. Partea reclamată a comunicat un punct de vedere la dosar la data de 08.03.2019 (filele 98-102 la dosar).

7. Petentul a transmis la dosar note scrise însoțite de înscrisuri, în data de 15.03.2019 (filele 103-116 la dosar).

8. Punctul de vedere al părții reclamate a fost comunicat petentei prin adresa nr. 1432/19.03.2019, acordându-se acesteia un termen pentru depunerea de concluzii scrise (fila 117 la dosar).

9. S-a comunicat părții reclamate punctul de vedere/notele scrise depuse de petentă la dosar prin adresa nr. 1432/19.03.2019 (fila 118 la dosar).

10. Petenta a transmis la dosar concluzii scrise însoțite de înscrisuri, în data de 11.04.2019 (filele 119-140 la dosar).

11. Cauza a fost soluționată prin Hotărârea CNCD nr. 733/23.10.2019 (soluție: admiterea excepției lipsei calității procesuale active a petentei), ce a fost contestată în baza Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ, făcând obiectul dosarului nr. 624/64/2019 aflat pe rolul Curții de Apel Brașov-Secția Contencios Administrativ și Fiscal. Instanța, pronunțând sentința civilă nr. 17/F/2020 în ședința publică din data de 11.03.2020, a respins cererea formulată de reclamanta SC Omnes Asistent în Brokeraj SRL în contradictoriu cu CNCD și UAT Municipiul Târgu Secuiesc.

Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul declarat de SC Omnes Asistent în Brokeraj SRL împotriva Sentinței civile nr. 17/F/11.03.2020 pronunțată de Curtea de Apel Brașov. Casează sentința recurată și trimite cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

În rejudecarea fondului, Curtea de Apel Brașov - Secția Contencios Administrativ și Fiscal, prin Sentința civilă nr. 119/21.09.2022, admite în parte acțiunea formulată de reclamata SC Omnes Asistent în Brokeraj SRL, anulează hotărârea CNCD nr. 733/23.10.2019 emisă de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării și obligă pe pârâțul CNCD să se pronunțe cu privire la existența sau inexistența unei discriminări cauzate prin HCL nr. 76/2013, HCL nr. 83/2018 și HCL nr. 104/2017 și Decizia de impunere cu nr. 49139/22.10.2019 emise de UAT Târgu Secuiesc, astfel cum s-a solicitat prin sesizarea înregistrată la CNCD sub nr. 24/04.01.2019, ce a făcut obiectul dosarului nr. 2/2019.

12. Prin adresa nr. 21184/14.12.2022, s-a solicitat soluționarea petiției ce face obiectul dosarului nr. 2/2019.

13. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentei

14. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la hotărârile emise de partea reclamată, prin care ar fi discriminat-o pe petentă pentru că s-ar impune o anumită cantitate de deșeuri.

15. Petenta, în calitate de societate comercială, are un punct de lucru în Târgu Secuiesc, cu un singur angajat.

16. Se arată că partea reclamată a emis hotărâri de Consiliul Local dar și decizii de impunere aferente anului 2018.

17. Petenta consideră discriminatorii prevederile din Anexa Nr. 2 la HCL nr. 83/2018 - „Asigurarea serviciului de salubritate și condiții de funcționare”. Prin prevederile acestui articol, s-a stabilit o cantitate de 2 mc/luna/punct de lucru/sediu (646kg/luna) iar, în cazul depășirii acestor cantități lunare, operatorul va emite aviz de însoțire a mărfii conform căruia vor fi transportate și facturate deșeurile colectate peste cantitățile prevăzute în contract.

18. Petenta afirmă că prin prevederile HCL nr. 83/2018, Consiliul Local al Mun. Târgu Secuiesc a impus ilegal persoanelor juridice cu sediul/punctul de lucru pe raza municipiului Târgu Secuiesc, care acceptă să încheie contracte pentru furnizarea serviciilor de salubritate, să achite contravaloarea unor servicii care nu au fost prestate în realitate sau să producă o cantitate minimă de deșeuri.

19. De asemenea, se arată că prin Anexa nr. 2 la HCL nr. 83/2018 s-a indicat o cantitate maximă ce poate fi colectată de la persoane fizice, petenta considerând că tratamentul diferențiat aplicat constă în obligarea utilizatorilor, în funcție de categoria din care fac parte potrivit hotărârii de consiliul local, să achite contravaloarea unei cantități minime de deșeuri colectate indiferent dacă serviciile de salubritate sunt prestate sau nu.

20. Petenta susține că tratamentul diferențiat are ca efect restrângerea dreptului de a beneficia de servicii de salubritate tarificate echitabil corelat cu calitatea și cantitatea serviciilor prestate. Criteriul discriminării în acest caz, consideră petenta, ar fi forma de organizare a utilizatorului precum și categoria din care face parte utilizatorul potrivit hotărârii de consiliul local.

21. De asemenea, petenta afirmă că tratamentul diferențiat aplicat persoanelor juridice față de persoanele fizice, nu este justificat obiectiv și rezonabil.

Prin prevederile anexelor din HCL 104/2017, s-ar impune, susține petenta, ca presupușilor utilizatori ai serviciului de salubritate (fără contract) de pe raza UAT Târgu Secuiesc, să producă o cantitate minimă de deșeuri, respectiv 3,8 mc deșeuri pe lună în cazul persoanelor juridice și 0,2 mc deșeu/lună în cazul persoanelor fizice sau să plătească contravaloarea unor servicii care nu sunt prestate.

22. Petenta, prin punctul de vedere depus la dosar, consideră că are calitate procesuală activă, deoarece s-ar fi săvârșit o discriminare împotriva unei persoane juridice. Totodată, precizează petenta, că justifică un interes legitim în formularea sesizării pentru că UAT Târgu Secuiesc a emis HCL nr. 83/2018 prin care îi este încălcat dreptul de a beneficia de servicii de salubritate, tarificate în mod echitabil corelat cu calitatea și cantitatea serviciilor prestate și dreptul de acces și de utilizare fără discriminare a serviciului de salubritate.

23. De asemenea, petenta arată că UAT Târgu Secuiesc și Consiliul Local au emis HCL nr. 104/2017 prin care i-au încălcat acesteia dreptul de a beneficia de salubritate taxată în mod echitabil.

24. În concluzie, petenta solicită constatarea faptei de discriminare săvârșită de către partea reclamată asupra sa.

25. În susținerea celor menționate în petiție, petenta a anexat la dosar următoarele înscrisuri ce se constituie ca probe: corespondența dintre petent și partea reclamată, hotărârile consiliului local despre care se face referire în petiție, regulamente ale serviciilor de salubritate -anexe la HCL, regulament privind stabilirea și aplicarea taxelor locale speciale pe teritoriul municipiului Târgu Secuiesc în anul 2018, decizia de impunere pe anul 2018, certificat de înregistrare al societății, facturi (filele 35-94 la dosar).

26. Prin concluziile scrise, petenta susține că autoritățile administrației publice locale au obligația să instituie taxe speciale doar în cazul prestațiilor de care beneficiază individual utilizatorii fără contract și să deconteze lunar operatorilor, direct din bugetul local, contravaloarea prestației efectuate la utilizatorii fără contract.

Susținerile părții reclamate

27. Partea reclamată, prin punctul de vedere depus la dosar, afirmă că petenta refuză să plătească taxa de salubritate încă din anii 2016 și a acționat în judecată primăria.

28. În susținerea apărărilor sale, partea reclamată invocă Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, în care se precizează că salubritatea localităților reprezintă un serviciu comunitar de utilitate publică și asigură satisfacerea nevoilor esențiale de utilitate și interes public general cu caracter social al colectivității locale.

29. De asemenea, se invocă și prevederile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal potrivit căroră: pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice (...) consiliile locale pot adopta taxe speciale, ceea ce înseamnă că așa numita taxă este destinată satisfacerii necesităților de ordin general ale municipiului. Așa fiind, contribuția bănească impusă persoanelor fizice și juridice are figura juridică a unui impozit și, fiind o prelevare obligatorie și nu facultativă, finalitatea lor vizând toate persoanele fizice și juridice care utilizează infrastructura stradală și zonele publice ale municipiului Târgu Secuiesc.

În sensul celor arătate, partea reclamată invocă Decizia nr. 183/2008 pronunțată de Curtea Constituțională.

30. De asemenea, partea reclamată apreciază că, numai în cazul întreruperii temporare a activității, persoana juridică nu datorează taxa specială de salubritate, pe baza unei declarații rectificative depuse la organul fiscal, însoțită de certificatul de înregistrare de mențiuni la Oficiul registrului comerțului privind întreruperea activității, strângerea gunoierului și transportarea acestuia la sediul petentei de către aceasta neavând relevanță atâta timp cât petenta funcționează și desfășoară activitate pe teritoriul municipiului Târgu Secuiesc, beneficiind de serviciul de salubritate așa cum este definit de art. 2 din legea salubrității.

31. Partea reclamată precizează că în ceea ce privește HCL nr. 83/2018 privind aprobarea Regulamentului serviciului de salubritate al municipiului Târgu Secuiesc, aceasta a fost revocată.

32. Partea reclamată învederează că beneficiarii serviciului public de salubritate pentru care se instituie taxa specială de salubritate sunt persoane fizice care nu au încheiat contract de prestări-servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate în Târgu Secuiesc.

33. În concluzie, partea reclamată solicită respingerea petiției ca netemeinică.

34. În concluziile scrise depuse la dosar, partea reclamată consideră că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice, salubritatea localităților reprezintă un serviciu comunitar de utilitate publică și asigură satisfacerea nevoilor esențiale de utilitate și interes public general cu caracter social al colectivității locale și unde își desfășoară o activitate economică și petenta, aceasta având obligația de a se supune normelor generale și obligatoriu instituite prin hotărârile autorităților locale.

35. De asemenea, se precizează faptul că beneficiarii serviciului public de salubritate pentru care se instituie taxa specială de salubritate sunt persoanele fizice care nu au încheiat contract de prestări-servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate în municipiul Târgu Secuiesc, persoanele juridice care nu au încheiat contract de prestări-servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate în municipiul Târgu Secuiesc și persoanele fizice și juridice ale căror contract a fost denunțat în mod unilateral de către operatorul de servicii publice de salubritate pentru neachitarea contravalorii serviciilor prestate în termen de 30 de zile calendaristice de la data expirării termenului de plată. În acest sens, obligația de plată a unei taxe speciale de salubritate poate fi înlăturată prin încheierea contractului de prestări-servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate în municipiul Târgu Secuiesc.

36. În opinia părții reclamate, din moment ce protecția mediului constituie obligația și responsabilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice, conform art. 6 din OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului, se apreciază că instituirea taxei speciale de salubritate este fondată și legală în cazul în care persoana fizică sau juridică nu încheie contract de prestări-servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate.

37. În acest sens, partea reclamată invocă Sentința civilă nr. 801/19 octombrie 2018 a Tribunalului Covasna, pronunțată în Dosar nr. 572/119/2017 prin în care instanța stabilește următoarele: "*Consiliul Local Târgu Secuiesc în mod legal a instituit taxe speciale, iar odată cu stabilirea taxei de salubritate, au fost aprobate și Regulamentele prin care s-au determinat condițiile de percepere a acestei taxe.*"

Părțile din dosarul nr. 572/119/2017 aflat pe rolul Tribunalului Covasna în care instanța s-a pronunțat prin Sentința civilă nr. 801/19 octombrie 2018, având ca obiect anularea deciziei nr. 6756/28.03.2017 de soluționare a contestației administrative, a deciziei de impunere pentru anul 2017 și a înștiințării de plată emisă de pârâtă la data de 01.02.2017, sunt părțile din prezenta cauză.

38. În susținerea punctului său de vedere, partea reclamată a atașat la dosar înscrisuri în probațiune reprezentând: jurisprudența Tribunalului Covasna pronunțată prin Sentința civilă nr. 801/19.10.2018 în Dosarul cu nr. 572/119/2017 (filele 136-140 la dosar).

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României;
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare:

art. 2 al. 1

- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, tratamentul juridic nu poate fi decât **diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Suntem în prezența unei posibile **discriminări directe**:

- o persoană este tratată în mod nefavorabil;
- prin comparație cu modul în care au fost sau ar fi tratate alte persoane aflate într-o situație similară;

- iar motivul acestui tratament îl constituie o caracteristică concretă a acestora, care se încadrează în categoria „*criteriului protejat*”.

Pentru existența discriminării directe trebuie îndeplinite cumulativ următoarele **condiții**:

- existența unui tratament diferențiat manifestat prin: orice deosebire, excludere, restricție sau preferință;

- existența unui criteriu de discriminare;

- existența unui raport de cauzalitate între criteriul de discriminare și tratamentul diferențiat;

- tratamentul diferențiat trebuie să aibă ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea, folosinței sau exercitării în condiții de egalitate a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a unui drept recunoscut de lege;

- existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile.

Aplicarea principiilor la speță

39. **În fapt**, Colegiul director reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care partea reclamată manifestă o atitudine discriminatorie la adresa petentei, aceasta considerându-se discriminată deoarece prevederile hotărârilor emise de Consiliul Local al municipiului Târgu Secuiesc impun o cantitate maximă de deșeuri ce poate fi colectată. Prin petiția formulată și trimisă spre soluționare Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării acesta este sesizat cu privire la săvârșirea unei potențiale fapte de discriminare prin restrângerea dreptului petentei în ceea ce privește beneficierea de servicii de salubritate tarifate echitabil corelat cu calitatea și cantitatea serviciilor prestate.

40. **În drept**, Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul director este chemat să se pronunțe în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al OG nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de OG nr. 137/2000, republicată.

41. Conform art. 2, alin.(1) din OG nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare *"orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice"*.

42. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare. Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în OG nr.137/2000, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din OG nr.137/2000. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art.2, alin.(1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca și circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de

cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

43. Petenta a invocat criteriul ca fiind forma sa de organizare ca utilizator precum și categoria din care face parte utilizatorul potrivit hotărârii consiliului local, afirmând că a fost creată o situație de inferioritate care a generat un tratament diferențiat ce are ca efect restrângerea dreptului de a beneficia de servicii de salubritate tarificate echitabil corelat cu calitatea și cantitatea serviciilor prestate, respectiv un tratament diferențiat aplicat persoanelor juridice față de persoanele fizice.

44. Criteriile enumerate de OG nr. 137/2000 sunt doar ilustrative, nu exhaustive, precizând „sau oricare alt criteriu”, însă aceste criterii, conform cazuisticii CEDO, trebuie să reprezinte caracteristici personale pe baza cărora persoane sau grupuri de persoane pot fi deosebite unele de altele (*Kjeldsen, Busk Madsen și Pedersen împotriva Danemarcei*, 7 decembrie 1976, §56). „Art. 14 nu protejează împotriva oricărui tratament diferențiat ci doar împotriva acelor care se bazează pe o caracteristică identificabilă, obiectivă sau personală ori pe «statut», pe baza cărora o persoană sau un grup de persoane se diferențiază între ele” (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §55), menționând că noțiunea „orice altă situație” trebuie să se interpreteze cât mai larg posibil (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §56-61), cu atât mai larg cu cât dreptul atins este considerat a fi mai important (*Clift împotriva Regatului Unit*, 13 iulie 2010, §62).

45. Analizând faptele reținute în petiție, Colegiul Director se raportează la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (în continuare CEDO) în domeniu, care, legat de prevederile privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”. CEDO a apreciat, prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex: *Fredin împotriva Suediei*, 18 februarie 1991; *Hoffman împotriva Austriei*, 23 iunie 1993, *Spadea și Scalabrino împotriva Italiei*, 28 septembrie 1995, *Stubbings și alții împotriva Regatului Unit*, 22 octombrie 1996).

46. În hotărârea dată în cazul *Thlimmenos împotriva Greciei* din 6 aprilie 2000, CEDO a concluzionat că „dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a oferi justificări obiective și rezonabile, dar și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite, necomparabile”. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

47. Colegiul director este chemat să analizeze dacă în cazul semnalat de petentă se întrunesc condițiile pentru existența unei fapte de discriminare și anume, dacă aceasta a fost supusă unei discriminări ca urmare a faptului că i s-a încălcat dreptul de a beneficia de salubritate taxată în mod echitabil.

48. Pentru ca o faptă să fie calificată ca fiind faptă de discriminare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) existența unui *tratament diferențiat* aplicat în situații analoage sau omiterea de a trata în mod diferit situații diferite, necomparabile;

b) existența unui *criteriu de discriminare* conform. art. 2 alin. 1 din OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu modificările și completările ulterioare;

c) tratamentul să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

d) tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.

Astfel se poate considera discriminare:

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat.

49. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată de articolul 2 alin.1 din OG nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale art. 2 din OG nr. 137/2000. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin. 1 *deosebirea, excluderea, restricția sau preferința* trebuie să aibă la bază unul dintre *criteriile* prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* din cauza apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată anterior, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

50. Curtea Europeană de Justiție a arătat că, în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzată de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

51. Colegiul director, din analiza înscrisurilor aflate la dosarul cauzei constată următoarele:

- Petenta este o societate comercială, care deține un punct de lucru în Municipiul Târgu Secuiesc, cu un singur angajat.

- Consiliul Local al Municipiului Târgu Secuiesc a emis hotărâri ale căror prevederi stabilesc următoarele:

- HCL nr. 76/2013 cu privire la aprobarea delegării gestiunii serviciilor publice de salubritate, împreună cu anexele sale
- HCL nr. 83/2018 privind aprobarea Regulamentului serviciului de salubritate al Municipiului Târgu Secuiesc împreună cu anexele sale
- HCL nr. 104/2017 privind impozitele și taxele locale pe anul 2018, împreună cu anexele sale
- Decizia de impunere nr. 49139/22.01.2018 prin care a stabilit în sarcina petentei o taxă de salubritate în cuantum de 3.600 lei, aferentă anului 2018.

- HCL nr. 83/2018, prin Anexa 2 stabilește o cantitate de 2 mc/lună/punct de lucru/sediu (646kg/lună) iar, în cazul depășirii acestor cantități lunare, operatorul va emite aviz de însoțire a mărfii conform căreia vor fi transportate și facturate deșeurile colectate peste cantitățile prevăzute în contract. Aceasta impune persoanelor juridice cu sediul/punctul de lucru pe raza municipiului, care acceptă să încheie contracte pentru furnizarea serviciilor de salubritate, să achite contravaloarea unor servicii prestate sau să vizeze o cantitate minimă de deșeuri. Potrivit acestei hotărâri s-a indicat o cantitate maximă ce poate fi colectată de la persoane fizice, utilizatorii fiind obligați, în funcție de categoria din care fac parte, să achite contravaloarea unei cantități minime de deșeuri colectate. Această hotărâre a fost revocată de către Consiliul local.

- Taxa este destinată satisfacerii necesităților de ordin general ale municipiului, consiliile locale putând adopta taxe speciale în conformitate cu prevederile art. 484 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal¹. Contribuția este apreciată ca un impozit ce vizează toate persoanele fizice și juridice care utilizează infrastructura stradală și zonele publice ale municipiului.

- În conformitate cu prevederile Legii nr. 51/2006², salubritatea localităților reprezintă un serviciu comunitar de utilitate publică prin care se asigură satisfacerea nevoilor esențiale de utilitate și interes public general cu caracter social al colectivității locale. Obligația de plată a unei taxe speciale de salubritate poate fi anulată prin încheierea unui contract de prestări servicii cu operatorul serviciilor publice de salubritate, instituirea taxei speciale de salubritate în municipiu fiind aplicată în cazul în care persoana fizică sau juridică nu încheie acest contract de prestări servicii de salubritate. În cazul întreruperii temporare a activității, persoana juridică nu datorează taxa specială de salubritate beneficiind de scutire pe baza unei declarații însoțită de documente justificative în acest sens.

52. În speță, petenta reclamă faptul că, prin emiterea acestor prevederi, Consiliul local manifestă o atitudine discriminatorie între persoanele fizice și persoanele juridice, precum și între persoanele juridice din categoria I, respectiv categoriile II-IV prevăzute în hotărârile menționate. Colegiul director ia act de susținerile petentei conform cărora aceasta se consideră discriminată urmând a reține că situația nu este comparabilă.

¹ Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art.484

1) Pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale. (...)

(3) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care beneficiază de serviciile oferite de instituția sau serviciul public de interes local, potrivit regulamentului de organizare și funcționare al acestora, sau de la cele care sunt obligate, potrivit legii, să efectueze prestații ce intră în sfera de activitate a acestui tip de serviciu.

² Legea nr. 51/2006 a serviciilor comunitare de utilități publice

Cu privire la situațiile invocate de petentă în tot cuprinsul petiției, precum și solicitarea acesteia de constatare și sancționare a tratamentului discriminatoriu invocat, Colegiu director apreciază că faptele nu se confirmă, aspectele fiind luate în calcul de reclamată cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Partea reclamată nu a luat măsuri cu caracter particular, care să o vizeze exclusiv pe petentă, ci a stabilit anumite prevederi cu respectarea legislației în vigoare, persoanele - atât persoanele fizice cât și cele care desfășoară activitate economică (juridice), având obligația de a se supune normelor generale și obligatoriu instituite prin hotărârile autorităților locale.

53. Prin coroborarea elementelor probatorii ale dosarului în cauză, împreună cu analiza faptelor expuse de petentă, Colegiul director consideră că, plângerea astfel cum este prezentată, nu este de natură a evidenția niciun element de fapt, care să permită, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat petentei pe baza unui criteriu menționat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de norma juridică.

54. În speța ce face obiectul dosarului nu au fost identificate diferențe de tratament create prin distincții între situații analoage și comparabile și nu se poate reține o situație comparabilă între cele două categorii de persoane, respectiv persoanele fizice și persoanele juridice utilizatori ai serviciului de salubritate sau care nu încheie un contract de prestări servicii de salubritate, taxele fiind stabilite de către instituție cu aplicarea dispozițiilor legale, categoriile fiind diferite. Faptele prezentate nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi calificate ca fiind fapte de discriminare, hotărârea Consiliului local beneficiază de prezumția de legalitate până la proba contrară.

55. Prin urmare, Colegiul director constată în prezenta speță că faptele prezentate nu îndeplinesc condițiile necesare pentru a fi calificate ca fiind fapte de discriminare și decide că, în cazul semnalat de petentă, nu se poate reține săvârșirea vreunei fapte de discriminare, potrivit prevederilor OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin.2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate nu întrunesc elementele constitutive ale unei fapte de discriminare conform art. 2, alin.(1) din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată (nu sunt fapte).

2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări din data de 26.04.2023 au fost:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BABUȘ RADU – Membru

BĂNICĂ CLAUDIA CERASELA – Membru

DIACONU ADRIAN NICOLAE – Membru

GRAMA HORIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

MOȚA MARIA – Membru

OLTEANU CĂTĂLINA – Membru

RAIU CĂTĂLIN VALENTIN – Membru

SĂVULESCU RADU COSMIN – Membru

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 07.08.2023

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.